

5 Νοεμβρίου 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗ-
ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ΜΑΥΡΟΝΙΚΟΛΑΣ,

Εφεσείων,

ν.

ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΛΑΡΝΑΚΟΣ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Αίτηση Αρ. 4/91).

5 Ποινική Δικονομία — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155, άρθρο 149 (1) — Αίτηση διαδίκου για παραπομπή με υπόμνημα (state a case) ζητήματος από τον πρωτόδικο δικαστή για γνωμοδότηση υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Θέμα διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστή — Αρχές που εφαρμόζονται.

10 Ο κατηγορούμενος ήγειρε θέμα αναφορικά με την ορθότητα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο για ειδικές απαντήσεις σύμφωνα με το άρθρο 69 του Κεφ. 155 και με αίτησή του ζήτησε διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο να διατάσσεται η παραπομπή του ζητήματος με υπόμνημα στο Ανώτατο Δικαστήριο για γνωμοδότηση με βάση το άρθρο 149 του Κεφ. 155. Ο πρωτόδικος Δικαστής ασκώντας τη διακριτική του εξουσία αρνήθηκε και ο εφεσείων κατεχώρησε την παρούσα αίτηση.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση και αποφάνθηκε ότι:

1. Αναφορικά με την ορθότητα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε, το Δικαστήριο αυτό δεν θα εκφράσει οποιαδήποτε άποψη γιατί δεν βρίσκονται ενώπιόν του όλα τα σχετικά γεγονότα.

20 2. Η επίκληση του άρθρου 149 του Κεφ. 155 πρέπει να γίνεται με φειδώ για αποφυγή πολλαπλότητας των διαδικασιών και καθυστέρησης στην απονομή της δικαιοσύνης.

3. Το ερώτημα που ηγέρθη δεν εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 149 (1) του Κεφ. 155.

Η αίτηση απορρίπτεται.

25 **Αίτηση.**

Αίτηση από τον εφεσείοντα για διάταγμα του δικαστηρίου με το οποίο να διατάσσεται η παραπομπή του νομι-

κού ζητήματος που ήγειρε με υπόμνημα.

N. Κλεάνθους, για τον εφεσείοντα-αιτητή.

A. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον εφεσίβλητο- καθ' ου η αίτηση.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Με την αίτηση αυτή, ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο - 5

A. Διάταγμα του Δικαστηρίου που να καλεί τον Δικαστή του Πρωτόδικου Δικαστηρίου και τον Εφεσίβλητο να δείξουν λόγο γιατί νομικό ζήτημα που ήγειρε δεν θα έπρεπε να παραπεμφθεί με υπόμνημα στο Ανώτατο Δικαστήριο. 10

B. Διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο να διατάσσεται η παραπομπή του ζητήματος με υπόμνημα.

Γ. Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία ήθελε το Δικαστήριο κρίνει ορθή και δικαία υπό τις περιστάσεις. 15

Η αίτηση βασίζεται στο Άρθρο 149(3) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, στη συνέχεια ο Νόμος, και στις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου.

Το Άρθρο 149(1) προβλέπει 20

"Ο Γενικός Εισαγγελεύς της Δημοκρατίας και οιοσδήποτε διάδικος μη ικανοποιημένος από την απόφαση δικαστού ασκούντος συνοπτική ποινικήν δικαιοδοσίαν ως ούσαν εσφαλμένην επί νομικού σημείου ή ως ούσαν καθ' υπέρβασιν της δικαιοδοσίας ή των εξουσιών του δικαστού δύναται, εντός του εν τω εδαφίω (7) του παρόντος άρθρου προσδιοριζομένου χρόνου, να αιτησθαι γραπτώς παρά του εκδόντος την απόφαση δικαστού να παραπέμψη δι' υπομνήματος το ζήτημα (state a case), εκθέτων τα γεγονότα και τους λόγους της τιαυτής αποφάσεως, δια γνωμοδότησιν υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου." 25 30

Όπως φαίνεται από τα γεγονότα, που θα μπορούσε το

Δικαστήριο αυτό να λάβει υπόψη στην παρούσα υπόθεση, κατά την έναρξη της διαδικασίας ηγέρθηκε ζήτημα κάτω από το Άρθρο 69(1)(β) του Νόμου, πως ο κατηγορούμενος είχε κατηγορηθεί και απαλλαγεί σε προηγούμενη διαδικασία 5 πάνω στα ίδια γεγονότα, και επομένως η υπόθεση έπρεπε να απορριφθεί στο στάδιο εκείνο.

Δεν θα σχολιάσουμε στο στάδιο αυτό, εάν ακολουθήθηκε η ορθή διαδικασία, που προβλέπεται για ειδικές απαντήσεις σύμφωνα με το Άρθρο 69 του Νόμου. Το γεγονός 10 παραμένει ότι απόφαση πάνω σε μια τέτοια ειδική απάντηση συνεπάγεται εξέταση γεγονότων και διενέργεια έρευνας πάνω σ' αυτά, και τελική κρίση του εκδικάζοντος Δικαστηρίου. Στην προκειμένη περίπτωση, και πάλι χωρίς να εκφράσουμε οποιαδήποτε άποψη εάν η ακολουθηθείσα 15 διαδικασία ήταν ορθή ή όχι, γιατί δεν βρίσκονται όλα τα σχετικά γεγονότα ενώπιόν μας, ο πρωτόδικος Δικαστής άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια την οποία είχε κάτω από το Άρθρο 149 του Νόμου, και αρνήθηκε να παραπέμψει το θέμα με υπόμνημα στο Δικαστήριο τούτο. Η νομολογία μας κατ' επανάληψη καθιέρωσε την αρχή ότι η επίκληση του άρθρου αυτού από ένα διάδικο πρέπει να γίνεται με φειδώ, για να αποφεύγεται η πολλαπλότητα των διαδικασιών και η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης. Έχοντας υπόψη τη νομολογία μας, όπως καθιερώθηκε σε σειρά αποφάσεων, και επιβεβαιώνοντας τις αρχές αυτές που αναφέραμε πιο πάνω, κρίνουμε ότι δεν συντρέχουν λόγοι επέμβασης του Δικαστηρίου αυτού στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστή και για τον πρόσθετο λόγο γιατί το ερώτημα που ηγέρθη 20 δεν είναι αποκλειστικά νομικό σημείο, ή θέμα καθ' υπέρβαση δικαιοδοσίας, όπως προβλέπει το Άρθρο 149 (1). 30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους απορρίπτεται η αίτηση.

Αίτηση απορρίπτεται.